

Achorolophus lomani Oudemans.

Larva. Nadere onderzoekingen leeren mij, dat er wèl een schildje aanwezig is, en wel een driehoekig, met lange pseudostigmataalharen en slechts 2 andere haren. De galea draagt haar twee borstels niet dorsaal, maar zuiver lateraal. Het hypostoom draagt 2 paar haren. Het palpfemur en het genu dragen ook aan de ventrale zijde ieder een sterk behaard haar. Door al deze kenmerken is deze soort afwijkend van alle andere *Achorolophus*-soorten, inclusief *A. schedingi*. — Ook de coxae I dragen een haar.

Thecarthra porzanae Can.

CANESTRINI beschreef (in Att. R. Ist. Ven. Sc. Lett. Art., 1878, p. 49) een *Dermaleichus porzanae*.

BERLESE noemde deze soort (in zijn werk Acar. Myr. Scorp. Ital. fasc. 76, no. 4) *Pterolichus porzanae*.

Ik had gelegenheid 4 ♀ te onderzoeken, en vind nu, dat deze soort tot het genus *Thecarthra* behoort; er zijn twee vertikaalharen aanwezig.

A. C. OUDEMANS.

**Mesogona Oxalina Hbn. eene nieuwe vlindersoort (Noctuide)
voor Nederland.**

In September j.l. in Valkenberg (L.) vertoevende, ving ik aldaar op den 9^{en} dier maand bij lamplicht op mijne kamer in het Hôtel »Het Huis ter Geul« een voor mij onbekenden vlinder.

Thuis gekomen, werd deze door mij gedetermineerd als »*Mesogona Oxalina* Hbn.« Aangezien evenwel die soort niet voorkomt in de »Naamlijst van Nederlandsche Macrolepidoptera« in het jaar 1902 bewerkt door Dr. J. Th. Oudemans en J. A. Snijder, en ook later, voor zooverre mij bekend, niet als inlandsch werd vermeld, aarzelde ik dit exemplaar als zoodanig in mijne collectie te rangschikken en zond het ter nadere determinatie aan den heer P. C. T. Snellen te Rotterdam, die deze bereidwillig op zich nam en mij berichtte, dat het werkelijk een mannelijk exemplaar was van vornoemde soort.

Het was ook ditmaal dus wederom Zuid-Limburg, dat ons deze verrassing bereidde.

In het werk »Onze Vlinders« van D. ter Haar wordt op pag. 206 vermeld, dat in de collectie Ver Huell de soort voorkwam met het etiket »Montferland«, maar men schijnt de juistheid daarvan in twijfel te hebben getrokken. Het vermoeden wordt nu evenwel sterk, dat die vindplaats toch juist is geweest.

Kenmerkend voor deze soort zijn de beide dwarslijnen op de voorvleugels, die aan den voorrand ver van elkaar zijn verwijderd, maar tegen den binnenrand elkaar tot op een afstand van ongeveer één m.M. naderen en dus een driehoekig middenveld insluiten.

Nadere omschrijving zal ik hier achterwege laten, daar de heer Snellen zich bereid heeft verklaard, de kenmerken van geslacht en soort van dezen voor ons land nieuwen vlinder te gelegenertijd te publiceeren en dit werk bezwaarlijk aan betere handen kan worden toevertrouwd.

A. J. Buts.
